

останнього випадку можливого інфікування ВІЛ або попереднього тестування. Важливо роз'яснити, що пацієнт повинен дотримуватись усіх заходів передстороги, рекомендованих для ВІЛ-позитивних осіб, поки його статус не з'ясується. Треба пам'ятати, що почуття невпевненості, пов'язані з цим періодом, можуть викликати в особи, що обстежується, значні психологічні труднощі. Тому завдання лікаря-розуміти та допомогти перебороти їх.

Найбільш складним є повідомлення про позитивний результат тестування, особливо особі, яка дізнається про це вперше. При цьому лікарю необхідно мати спеціальні знання та навички. Не потрібно обговорювати можливість прогресу захворювання або скільки пацієнту залишилося жити. Треба знайти час для адаптації до шоку від діагнозу, надати психологічну підтримку та стимулювати позитивне мислення. На цьому етапі взаємовідносини лікаря і інфікованого виходять на нову стезю.

Лікар не зобов'язаний любити своїх пацієнтів, але він повинен поважати їх, не засуджувати і не звинувачувати за поведінку в минулому, пам'ятати, що консультування спрямоване на допомогу людям.

Т.О.Трецька, О.Г.Самойленко.

Психологічні аспекти та особливості післятестового консультування ВІЛ-позитивних осіб

Обласне управління охорони здоров'я, м. Суми

При повідомленні пацієнту про позитивний результат необхідно враховувати, що діагноз ВІЛ-інфікування створює для нього значні психологічні навантаження.

Перед лікарем, який повідомляє про це, стоять два основних завдання:

1 Надати психологічну й інформаційну підтримку тим, в чиє життя ввійшла ВІЛ-інфекція.

2 Попередити розповсюдження ВІЛ-інфекції.

При співбесіді в центрі уваги мають бути інтереси і проблеми пацієнта, при цьому йому треба дати час, щоб сприйняти звістку.

Можливі різні реакції на повідомлення про інфікування - від шоку до депресії.

Шок - це нормальна реакція на звістку про загрозу для життя. Вона може включати мовчання, невпевненість, емоційну нестабільність, відстороненість. Деякі реагують на звістку, просто заперечуючи, - це неможливо. Якщо не протистояти запереченню, людина може не сприйняти ту соціальну відповідальність, яка накладається на ВІЛ-інфікованого. Деякі люди обурюються, їх поведінка може стати руйнівною як до себе, так і до інших. Інколи у осіб, що отримали повідомлення про наявність у них ВІЛ-інфікування, може звинутись депресія, виникає ризик суїциду.

Консультування може продовжуватись від 30 хвилин до години і більше. Надзвичайно важливе значення при цьому має тепла, відверта і конфеденційна атмосфера. Під час консультування дві людини - лікар і пацієнт - зустрічаються для вирішення кризи, вирішення проблеми і прийняття рішень, стосовно дуже особистих і інтимних питань і поведінки.

Після позитивного результату під час консультування необхідно:

- з'ясувати, як людина розуміє, що означає позитивний результат;
- забезпечити психологічну підтримку, щоб допомогти інфікованій особі впоратись з почуттями;
- обговорити з нею плани на найближче майбутнє та надати інформацію про особливості її стосунків та поведінки;
- запланувати подальші медичні огляди;
- домовитись про зустрічі для консультування партнерів або інших контактних, якщо це можливо;
- встановити взаємовідносини для майбутнього консультування.